

Сливен д-р С. Табаков разказва за учителя Анастас х. Добрев и неговата майка хаджи Калуда хаджи Добрева, той отбелязва, че нейният брат Антон "се преселил в Букурещ, дето неговият внук Рафаил /Рухаил/ Атанасов е взел живо участие в организирането на българските революционни движения".²

Ако тези сведения са достоверни, а нямаме основание да се съмняваме в тях, тъй като са събирани по време, когато е имало още живи съвременници на дейците, за които става реч, то трябва да се приеме, че дядото на Рафаил Атанасов се е преселил във Влашко със семейството си по време на масовата преселническа вълна през 1830 г. след Руско-турската война от 1828 - 1829 г., когато голям брой българи от Източна България, в това число особено много от Сливен, напушат родните си места и се отправят в емиграция на север от р. Дунав.

За съжаление сега е трудно да отговорим на редица въпроси от ранната биография на поборника, тъй като не разполагаме със сигурни податки за това. Например кога и къде точно е роден Рафаил Атанасов, каква е била семейната среда, в която той израства, къде е получил образование и къде е живял до установяването си в Галац, с каква професия се е занимавал /особено в ранните си години/ и т.н. Според енциклопедичните данни, които се дават за него, той е бил търговец,³ притежавал е хан,⁴ а според мемоарите на М. Греков е търгувал с вино.⁵ Някои автори отбелязват, че Рафаил Атанасов, за когото се приема, че е роден около 1840 г., е живял продължително време в Тулча, отдето по думите на М. Греков поради "турските неправди" емигрирал в Галац и там давал "материални и морални помощи за благото на отечеството си".⁶

Обществено-революционната дейност на Р. Атанасов може да се проследи по-конкретно и документирано едва за 70-те години на XIX в., макар активното му участие в националноосвободителното движение да започва още от предходното десетилетие - 60-те години на XIX в. Тогава името му трайно се вплита в историята на освободителната борба и той се изявява като един от приближените съратници на ръководните дейци на българското национално-революционно движение.

В началото на 1867 г., когато Г. С. Раковски създава в емиграция т. нар. "Върховно народно българско тайно гражданско началство", на Рафаил Атанасов, както твърди Стоян Заимов, била поверена длъжността подпредседател /заедно с Любен Каравелов/, а за съветници били определени Панайот Хитов, Ильо войвода, Филип Тотю и др.⁷ Това твърдение се приема или допуска по-късно и от изследователите на делото на Г. С. Раковски и Л. Каравелов.⁸

Формираният от Г. С. Раковски организационен център, както отбелязва В. Трайков, "представлява върховен орган на българското национално движение". Този орган "приема изработения и предложен от Раковски временен закон за народните чети, който вплотява в себе си целия изминал опит на българския революционер".⁹ Фактът, че Р. Атанасов е бил избран за един от най-близките помощници и заместници на великия родолюбец, говори сам за себе си. Той свидетелствува преди всичко, че по това време вече Р. Атанасов е имал авторитет на деен участник в освободителното движение, на когото са възлагали отговорни задачи. Каква е била